

Consider the following source from the Talmud Yerushalmi. What would the rule of Mai Chazhis say that the townspeople should do?

Talmud Yerushalmi Terumos Ch. 8

A *beraissa* (Tannaitic source) taught: If a group of travelers encounters a group of gentiles who say, “Hand over one of your group to be killed, otherwise we’ll kill you all!” – **they should not hand anyone over**, even if it means they will all be killed.

If the gentiles specify a **specific individual**, however, like Sheva Ben Bichri, they **should** give him over to save their own lives.

Reish Lakish said: This halachah only applies **if he is liable to the death penalty**, as was the case by Sheva Ben Bichri.

Rabbi Yochanan [argued,] saying: This halachah is true even if the individual is **not** liable to the death penalty [as long as he is singled out by the gentiles]...

תני סיעות בני אדם שהיו מהלכין בדרך פגעו להן
גוים ואמרו תנו לנו אחד מכם ונהרוג אותו ואם
לאו הרי אננו הורגים את כולכם אפי' כולן נהרגים
לא ימסרו נפש אחת מישראל יחדו להן אחד כגון
שבע בן בכרי ימסרו אותו ואל ייהרגו א"ר שמעון בן
לקיש והוא שיהא חייב מיתה כשבע בן בכרי ורבי
יוחנן אמר אף על פי שאינו חייב מיתה כשבע בן
בכרי...

The Talmud Yerushalmi above presents a debate between Rabbi Yochanan and Reish Lakish that seems very relevant to our discussion. **Reish Lakish** maintains that if an enemy demands to be given a person to kill – even if the enemy specifies a particular person by name – the townspeople may **not** save their lives by handing that person over. However, there is **one exception**, which is “any case similar to that of Sheva ben Bichri.” Who was Sheva ben Bichri?

Sefer Melachim (The Book of Kings) tells a story about a man named Sheva ben Bichri who led a failed revolt against King David. Sheva sought refuge from David’s forces in the town of Avel Beis Ma’acha. Yoav, David’s general, demanded that the townspeople hand him over. According to Reish Lakish, the people of Avel Beis Ma’acha were **allowed** to hand over Sheva ben Bichri **because he was guilty of treason and thus deserving of death**. Barring such exceptional circumstances, however, a town may **not** hand over a person for the enemy to kill, even if the enemy demands specifically that person by name.

Rabbi Yochanan disagrees, permitting the townspeople to hand over a specified individual in **all cases**. Presumably, his logic is that **since the individual will be killed regardless of whether or not the townspeople give him over**, the townspeople might as well hand him over, thereby at least saving the rest of the city.

SUMMARY: Can one hand over a person who is singled out by the enemy to be killed, in order to save the lives of their fellow townspeople?

Reish Lakish: If he is liable to the death penalty – Yes. Otherwise – No.

Rabbi Yochanan: Yes, under all circumstances.

QUESTIONS TO CONSIDER

- How does this disagreement apply to our initial question about shooting down the hijacked plane? Would Reish Lakish allow shooting down the plane? Would Rabbi Yochanan?

At first glance, it would seem that the question of torpedoing a hijacked plane hinges on this very dispute. According to **Rabbi Yochanan**, although the passengers on the plane are innocent, by allowing them to stay alive, it will be threatening the lives of the hundreds or thousands of people in the targeted skyscraper. Therefore, it seems that Rabbi Yochanan would say that the plane **must** be destroyed. Since the passengers on the plane will die in any case, they are viewed just like the man specified by the enemy in Rabbi Yochanan’s case, whom the townspeople are commanded to give over to the enemy in order to save their own lives.

Reish Lakish disagrees with this ruling and **forbids killing innocent people in the plane** to spare others – even if those passengers would be killed no matter what.

Who does the halachah follow? Rabbi Yochanan or Reish Lakish? Unfortunately, **halachic authorities do not have a clear consensus**. Both opinions are cited by the Rama (Rabbi Moshe Isserlis, 1520-1572) in his comments on the Shulchan Aruch, leaving this debate unresolved.

**UNDERSTANDING
THE OPINION OF
REISH LAKISH**

However, it is possible that a deeper understanding of Reish Lakish's opinion can shed further light on our decisions. The Kesef Mishna levels a powerful question against Reish Lakish's view, in light of the Gemara in Sanhedrin quoted above.

If a town has the choice of handing over one specified individual to be killed, or refusing to act and letting the entire town (including that individual) get wiped out by the attackers, **"Mai Chazis" should dictate handing over the individual and saving the town.** In light of this reasoning, the Kesef Mishna asks: How could Reish Lakish advocate the opposite, letting additional people be killed rather than just handing over the one person demanded?

Kesef Mishneh Commentary to Hilchos Yesodei HaTorah 5:5

Rabbi Yosef Karo (1488–1575)

One can respond by saying that Reish Lakish felt the **true source** that it is forbidden to commit murder to protect a life is **not** merely the logic of Mai Chazis, but rather an **oral tradition** handed down that such is the halachah... hence, one may not commit murder **even in cases where the logic of "Mai Chazis" may permit it...**

ואפשר לומר דס"ל לר"ל שמ"ש דבש"ד סברא הוא
אינו עיקר הטעם דקבלה היתה בידם דש"ד יהרג ואל
יעבור אלא שנתנו טעם מסברא להיכא דשייך אבל אין
ה"נ דאפילו היכא דלא שייך האי טעמא הוי דינא הכי
דיהרג ואל יעבור.

To answer this question, the Kesef Mishneh suggests that according to Reish Lakish, **the rationale of Mai Chazis is not the real reason** that one may not murder to save a life; rather, this law was transmitted through an **oral tradition** and is therefore relevant **even when the reasoning of "Mai Chazis" does not apply.**

There are also grounds to suggest an **alternative answer** to Kesef Mishna's question. It is possible that the entire dispute between Rabbi Yochanan and Reish Lakish has **nothing at all to do with "Mai Chazis."** Rather, they are discussing a more **general** prohibition against **assisting an enemy by handing over a fellow Jew to be killed.** Thus, even if an argument could be made to permit handing over a fellow Jew on the grounds of *pikuach nefesh* (saving human lives), it is nevertheless forbidden due to a **separate prohibition** against assisting enemies bent upon killing Jews.

**QUESTIONS TO
CONSIDER**

- Review: What are two possible reasons why Reish Lakish would forbid handing over a person who is requested by enemies, even though he will be killed regardless?
- How might the second reason impact our question about the permissibility of shooting down hijacked planes?

This analysis directly affects the question concerning a hijacked airplane. In such a case, **the terrorist enemies are not demanding any action on our part, and thus there is no issue of assisting them.** Rather, there is simply the question of whether we may kill a small number of people who are bound to die anyway in order to save a larger number of people, and **action on our part would actually prevent the terrorists from achieving their complete goal.** It seems clear that this would be permissible, and would lead us to say the plane **can and should be shot down** in order to save the people in the building below.

CONSIDERATIONS
OF CHAYEI
SHA'AH
(SHORT-TERM
SURVIVAL)

However, before permitting shooting down the hijacked plane, there is another consideration that we must take into account. Shooting down the plane will **cause the passengers to die several minutes earlier** than they would have, had we let the plane continue towards its target. Allowing the plane to continue flying grants the passengers an additional few minutes of life.

QUESTIONS TO
CONSIDER

- Should the existence of these extra moments of life preclude us from shooting down the plane?

This issue is the subject of a debate among the halachic authorities: The Shevus Yaakov (3:75) tries to answer this question based on a Gemara:

Talmud Bavli Avodah Zarah 27b

Rava said: If a person is dangerously ill, but still might be healed on his own, he should not get medical assistance from an idol-worshiper [lest the idol-worshiper kill him while pretending to heal him]. If, however, he will certainly die in any case, then he should get medical attention from the idol-worshiper [since he has nothing to lose].

The Gemara asks: But [even if he will certainly die,] **doesn't he stand to lose out on a few moments of life** [because the idolater might kill him a few moments earlier than he would have died naturally from his illness]?

The Gemara responds: Yes, **but we are not concerned for a few moments of life**. Proof for this is the Biblical story of the four lepers [found in Kings 7:1-20]... [The lepers decided to risk their lives by entering an enemy camp to find food, rather than dying out of starvation a little later.]

אמר רבא א"ר יוחנן, ואמרי לה
אמר רב חסדא אמר ר' יוחנן: ספק
חי ספק מת – אין מתרפאין מהן,
ודאי מת – מתרפאין מהן. מת,
האיכא חיי שעה! לחיי שעה לא
חיישינן. ומנא תימרא דלחיי שעה
לא חיישינן? דכתיב: אם אמרנו
נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם,
והאיכא חיי שעה! אלא לאו לחיי
שעה לא חיישינן.

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON THE NEXT PAGE

The Gemara establishes that **although it was considered dangerous** to seek medical treatment from idolaters (as they were regarded as potential murderers), it was **permissible** to seek medical treatment from them for a terminal illness. Since the patient in any event is certain to die, he may risk his life by seeking treatment from a dangerous physician.

In reaching this conclusion, the Gemara applies the rule of: *l'chayei sha'ah lo chaysheenan* – meaning, **we do not take into account the short-term survival that one potentially forfeits by taking this risk, as this brief period of life is insignificant**.

Based on this Gemara, the Shevus Yaakov proves that short-term survival is not deemed halachically equivalent to long-term survival, and in some respects is even considered insignificant.

QUESTIONS TO
CONSIDER

- Can you think of a rejection of this proof?

It is possible to distinguish between the Gemara's ruling in Avoda Zarah and our case of a hijacked plane. In Avoda Zarah, the Gemara addresses the question of whether an individual may put **his own** short-term survival at risk for the sake of his own possible long-term survival. In such a case, it indeed stands to reason that the prospects of long-term survival warrant risking the patient's own short-term survival. The hijacked plane case, however, expresses the question of whether one's own long-term survival overrides **another person's** short-term survival, and the answer, in principle, might be that it does not.

That said, the Chazon Ish and most halachic authorities do agree with the ruling of the Shevus Yaakov and view short-term survival as relatively insignificant in making these decisions. Once the enemy singles out a particular person for execution, there is **no difference** whether he would otherwise be killed immediately or at some future point.

כו:

עין משפט
נר מצוה

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

מסורת הש"ס

(א) וז"ל רבה, (ס) מסופק
דמילין פ"ג ה"ו, (א) שילתה
נשמו כמותר כז"ל ר"מ.
(ד) [שבת ק"ו, (ט) לקמן נד.
יחלף פה: סנהדרין ג"ד,
(ו) [סנהדרין ע"ד, (א) כ"ה:
שם י"ח, (ב) כ"ה:
מתלמידי יוסי ב"ר אלעאי,
(ג) כ"ה: נוסף: י"ח, (ד)
(ו) [וי"ע ח"ט: שבת ק"ד, ד"ה
ח"א, (ז) [ד"ה מר כ"ז:
(ח) [וי"ע ח"ט: שבת ק"ד, ד"ה
נ"ד, ד"ה ה' כ"ה: ומוספות
כתובות י"ט, ד"ה [ד"ה ל'.

תורה אור השלם

1. אם אמרו נבוא העיר
דק"ב בעיר ומתנו שם
ואם ישנו פה וקתנו
ועתה לכו ונפלה אל
מזבח ארם אם יתנו
נזרה ואם ימתנו
ומתנו: מ"ב כ"ד
2. חפר ופוצץ בו פול
ופוצץ גדר ישכנו נחש:
קלה י"ח
3. ושמרתם את הקני
את משפטי אשר יעשה
באדם וקדש יחי בהם אם
י"י: וקרא י"ח
4. ולא תחללו את שם
קדשי וקדשתי בתוך בני
ישראל: אני י"י
מקדשכם
ויקרא כ"ב לב

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הוי"א וכו'
וא"ת איהו נבי, עין
משנת ש"ס: חיי"ד סימן
רע"ט:

הגהות הב"ח

(א) נביא ודאי מת
מתרפאין מהן ודאי מת
האיכא מתרפאין מהן
חיי שעה: (ב) "ש"י ד"ה
כל מכה וכו' לא מתסין
מנייהו ה"פ: (ג) תוס'
ד"ה ח"א וכו' פ"ה שגל
העובד: כ"ב ל"ד לומר
שגל היה לפני פ"ה: שגל
ועין פ"י דבור זה בפרט
דברי רבות סימן ח"ב
נבוא טעם:

מוסף רש"י

ת"ל ולא תחללו:
בפריסוף איכא חלול השם
ולכן נקדש את השם וכו'
ונקדשתי, מוסבר בפשו על
השבת י"ג: סנהדרין ט"ז.

כבר העובד כוכבים: שיו"ל קא משייל. האי ישראל מדלף בעי
לאיתסי מנאי לא סמך עלי ושיולי קא משייל לנסותי אם אומר לו
אמת: **ספק מי ספק ממך.** מולי שאם לא ירפאנו רופא ספק ימיה
ספק ימות אין מתרפאין מהן דעובד כוכבים ודאי קטיל ליה ומוטב
שינת אולי ימיה: **ודאי מה מתרפאין.**
היכא דידעינן שאם לא ירפאנו ימות
ואין כאן ישראל לרפאותו מתרפאין
מהן דעובד כוכבים מאי עביד ליה
הא בלאו הכי מיית ושמה ירפאנו
העובד כוכבים: **מיי שעה.** שהעובד
כוכבים ממחר להמיתו ושמה יוס או
יומים ימיה: **אם אמרנו נבוא העיר.**
בארבעה אנשים מזורעים כתיב. אם
אמרנו נבוא העיר והעבד צעיר וממנו
שם ואם ישנו פה וממנו ועמה לנו
ונפלה אל מחנה ארם אם ימיתו ונמיה
ואם ימתנו ומתנו: **[והאיכא חיי שעה.**
ומיתה] מיד:] לא חיישין. והואיל
וסופו למתו כתיב: **יעקב איש כפר**
סנניא. דלמא [וכן] צפרק קמח [דף נ"א].
מקרא מן הסופרים. לקמיה מפשט ליה:
עד שילסה נשמו. צמות: וילסה
נשמך בטעמה. צמות: ופורץ גדר.
עובד על דברי כוכבים ישכנו נחש
דלקמן: **איהו נמי תויא ערקיה.**
והיא יכול להתרפאות ולהנצל ולחיות
ע"י זה ולחיות דרבנן נמי לא ימוש
שאלו נשכו היה יכול להתרפאות
ולחיות: **תויא דרבנן ליה אסותא**
כלל. שאם נשכו נחש צביצל שעבר
על דברי חכמים לא תעלה לו רפואה
וימות אם היה מתרפא מנשיכה זו סופו
למות על ידי נשיכת צביוני שעובר על
דברי חכמים חייב מיתה: **מאי הוה ליה.**
לדמא למימר מאי מקרא היה רואה
להביא: **צפרהיא.** יש חילול השם שיואל
ולחון ולמירון ממנו לחלל בקדושת
השם: כל מכה שמחליין עליה אם
השם. דהיינו מכת סכנה אבל שאין בה
סכנה מתרפאין ולית ליה דרב יהודה
דאפילו ריבדא דכוסלתא לא מסי (א):

לחיי שעה לא חיישין. והא דלמרינן דיומא (דף פ"ה) מתקמין
עלי את הגל כצבת למוש לחיי שעה אלמא חיישין דאיכא
למימר דהכא והתם עבדינן לטובתו דהתם אם לא תמוש ימות והכא
אם תמוש ולא יתרפא מן העובד כוכבים ודאי ימות וכלן וכלן שצקין
ודאי למיעבד הספק: **לא ישא**
ויתן עם המינני. פי' להאריך עמהם
נדברים פן ימשכו: **שאני** מינות
דמשבא. לנאורה משמע דלפי' מרופא
מומחה שמתרפאין מהן מ"מ מן
המינין אסור להתרפאות שום חולי
וא"י דהא לקמן (דף פ"ה) בשמעין
ר' אבהו קיבל סמא מן יעקב מינאה
י"ל דלף צנינים לא אסרו אלל
ברפואה שומרי דהא שם עבודת
כוכבים ואומר שהעבודת כוכבים
מועלת לכך ובהא דאי' אמי לאמרו
ישמעאל שהכישו נחש וצא יעקב איש
כפר סנניא שמו לרפאותו צנס רבוש
ולא הניחו רבי ישמעאל וכן אם
אמר הרופא אפילו אינו מין קח
ממים של עבודת כוכבים פלונית או
מעניס שלפני עבודת כוכבים אסור
דלמרינן פרק כל שעה (פסחים דף
ס"ה) בכל מתרפאין חוץ מעני' אשירה
ואורי' דמיירי כגון שאומר לו שאותם
מים או אותם עלים מועילין ולא אחרים
כגון ע"י שד שמטעה כי לפעמים יש
כח ניד שדים להטעות כדי לטרדם
דאיכא לקמן פרק ר' ישמעאל (דף
נ"ה) דהוא צית עבודת כוכבים די
הוה מיתוק עלמא ולא אמי מיטרא
מיתחי צבילמא ואמר שמוטו לי גברא
ושקטו ליה ואמי מיטרא אבל בשאיני
מולה מועלת צנס יומר מאחרים אלל
שאמר לו הבא לי מים או עלים מותר
להביא חף מעבודת כוכבים והכי אימא
נירושלמי צפרק שמוה שרזיס בכל
מתרפאין חוץ מעבודת כוכבים עד
שאמר לו הבא לי עלין מעבודת כוכבים
אלל אמר לו הבא לי עלין סמא מניא
לו עלין של עבודת כוכבים והא דלמרינן
צירושלמי ר' יוסי הוה נמרמורין
ואימי ליה מן זכרות דחויי ולא שתי

איתין ליה אבא ושמא א"ר מנא אילו
עריית התם נמי מיירי שאומר אותו דבר יועיל ולא אחר: **חורא** דרבנן דרית איה אסותא. (א) פ"ה שכל העובד על דברי חכמים חייב מיתה
וא"ת איהו נמי לא הוה אסותא י"ל דמעיקרא פריך הכי פ"ה: **איהו נמי תויא ערקיה** ולמה לא הניחו ר' ישמעאל להתרפאות שהרי אם ישכנו פעם
אחרת יתרפא גם ממנה ומסיק חו"א דרבנן דלית ליה אסותא אותו ישכנו ולא יתרפא עוד ומוטב שימות נשיכת נחש זה וצאי בלא פריית
גדר ואל ימות חייב צפרית גדר': **יבול אפי"ו** בפרהסיא ת"ל ואל תחללו את שם קדשי. ומיהו רבנן פלגי עליה דר' ישמעאל כפרק
בן סורר (סנהדרין דף ע"ג). ואמרי דצפרהסיא אפי"ו מנא קלה יהרג ואל יעבור וצנעא י"ח חילוק בין עבודת כוכבים לשאר מצוות דבשאר
מצוות יעבור ובעבודת כוכבים יהרג ואל יעבור ואל יתרפא וצנעא כגון יעבור ואל יתרפא ואל יעבור ומוטב שישכנו ואל יעבור ומוטב
דבן דמח פרהסיא הוה ולפיכך לא הניחו רבי ישמעאל ולפי זה נוכל לומר דהא דעבד ליה יעקב מינאה לר' אבהו לקמן בשמעין (דף פ"ה)
נעמא הוה ובשאלמות דבר אחאי (פירשם ואל) פוסק כרבנן דר' ישמעאל וכן מוכח סוגיא דתלמודא פ"ב דכתובות (דף י"ט). דלמך רבא
מי איכא מיד דלילו רב עדים לקמן לאמלכו אמרינן להו חמומו שקר ואל תהרגו [דלמרינן אין לך דבר שעומד בפני פיקוח נפש
אלל עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים והיינו כרבנן דאי כר' ישמעאל אל צנעא אפי' עבודת כוכבים נמי ואי צפרהסיא אפי'
שאר עבירות נמי לא אלל קשה דרבא גופיה אמר לקמן פרק ר' ישמעאל (דף נ"ה) הכל היו בכלל לא העבדם שפטר לך הכתוב וחי
בהם יאל אונס והדר כתיב לא תחללו ואפי' באונס כאל צנעא כאל צפרהסיא משמע אחתן לר' ישמעאל וצ"ע ואם ראה להחמיר על
עמנו אפי' בשאר מצוות רשאי כמו ר' אבא בר יוצר דירושלמי שהיה אלל עובד כוכבים אלל כולו נבלה ואי לא קטלינא לך אלל אי בעית
לתיקטלי קטול ומתחיה היה דמתחמתא צנעא הוה: **בל** מכה שמתחמתא עליה א"ל חשבת א"ל בהרפאין מהן: ופי"ה אדרב
יהודה דלמך לעיל אפי' ריבדא דכוסלתא לא מתסין מנייהו וקשה דלעיל כי פריך מרב יהודה למאי דמפרש ריפוי ממון אין בו סכנה
ומסיק ממון בהמתו נפשות גופו והיינו דרב יהודה ה"ל לאתמי על ממני' מילתא דר' יוחנן דמפלגי בין שיש בו סכנה לאין בו סכנה וה"ל
למפך לרב יהודה מאי איכא למימר אלל לאו שמע מינה ליתא מאן פלגי עליה דרב יהודה לכך נראה לר"מ דודאי לא פלגי ור' יוחנן איירי
בחולה וצב בו סכנה כגון מכה שמחליין עליה אמת השבת אין להתרפאות עליה כי לא מרעי נפשיהו צב כי אם ימות דמני' לאשמעו ומומר
מסוכן היה וכי אין בו סכנה מותר להתרפאות ואף כשאינו מומחה דודאי לא ימתנו דלא מני' לאשתמוטי ואי קטלי מרעי נפשיהו אלל
צבריא כגון ריבדא דכוסלתא מיהא אסור שהעובד כוכבים מויקו וימינו חושש כי לא מרעי נפשיהו אם ימתנו שואמרו העולם בודאי גמדי
הויקו מפני שהיה שגור וא"ת לעיל כי פריך מרב יהודה אמאי לא אלא חו"א הוה דלמרינן אין לך דבר שעומד בפני פיקוח נפש
מיעיקרא ממון אין בו סכנה ור' יהודה צבריא חו"א דלמרינן אין לך דבר שעומד בפני פיקוח נפש ור' יוחנן דמפליג בין
בחולה ואי מוקמת ליה דמעיקרא ריפוי ממון דשרי לא היל אלל בחולה ואין בו סכנה אלל השמא דממון צבמנו ונפשות גופו איירי בכל ענין
בין צבריא בין בחולה שיש בו סכנה אי נמי יחלף ליה לפרש דמתניתין דהכא כההיא דנדרים (דף נ"א): המודר הגאה מחבירו מרפאהו ריפוי נפשות
אלל לא ריפוי ממון ומפרש התם (דף מ"א): ממון צבמנו ונפשות גופו והתם ליתא לשנוי משום אין בו סכנה נפשות יש בו סכנה משום דס"ל

כבר שיו"ל משאל לו כי היכי דמשאל לו
משאל לאוניש אחרינא ואתא ההוא גברא
לאורועי נפשיה אמר ר' רבא א"ר יוחנן ואמרי
לה אמר רב חסדא אמר ר' יוחנן "ספק חי
ספק מת אין מתרפאין מהן ודאי מת
מתרפאין מהן (ב) מת האיכא חיי שעה לחיי
שעה לא חיישין ומנא תימרא דלחיי שעה
לא חיישין דכתיב יאם אמרנו נבוא העיר
והרעב לחיי ומתנו שם והאיכא חיי שעה
אלא לאו לחיי שעה לא חיישין מתיבי לא
ישא ויתן אדם עם המינני ואין מתרפאין
מהן אפילו לחיי שעה מעשה כבן דמא בן
אחותו של ר' ישמעאל שהכישו נחש ובא
יעקב איש כפר סנניא לרפאותו ולא הניחו ר'
ישמעאל וא"ל ר' ישמעאל אחי הנח לו וארפא
מומנו ואני אביא מקרא מן התורה שהוא
מותר ולא הספי' לגמור את הדבר עד
ישיצתה נשמתו ומת קרא עליו ר' ישמעאל
אשריך בן דמא שנופך מהור ויצתה נשמתך
בטהרה ולא עברת על דברי חבירך שהיו
אומרים ופורץ גדר ישכנו נחש שאני
מינות דמשבא דאתי למימשך בתרייהו אמר
מר לא עברת על דברי חבירך שהיו
אומרים ופורץ גדר ישכנו נחש איהו נמי
חויא טרקה י' חויא דרבנן דלית ליה אסותא
כלל ומאי ה"ל למימר יחי בהם יולא שימות
בהם ור' ישמעאל י' הגי מילי בצניעא אבל
בפרהסיא לא דתניא א"היה רבי ישמעאל
אומר מגין שאם אומרים לו לאדם עבוד
עבודת כוכבים ואל תהרג שיעבוד ואל
יהרג ת"ל וחי בהם ולא שימות בהם יכול
אפילו בפרהסיא ת"ל יולא תחללו את שם
קדשי אמר רבא בר בר חנה אמר רבי יוחנן
השבת אין מתרפאין מהן ואיכא דאמרי אמר רבי כל

שאין מתרפאין מהן אם
שאלין אותו ואמר לו
סמ לך מותר
דאמר כי היכי דשאל
לדברי שאל נמי לרפא
אחר ולא אתי לאורועי
נפשיה אמר רבביח אמר
רבי יוחנן חולה ספק חי
ספק מת אין מתרפאין.
מהן ודאי מת מתרפאין.
לחיי שעה לא חיישין
אני התניא לא ישא
ויתן אדם עם המינני (ו)
ואין מתרפאין מהן ואפילו
לחיי שעה ומעשה כבן
דמא בן אחותו רבי
ישמעאל שהכישו נחש
ובא יעקב איש כפר
סנניא (סנניא) לרפאותו
ולא הניחו רבי ישמעאל
דסבר אפי"ו דכתיב וחי
בהם ולא שימות בהם
הני מילי בצניעא אבל
בפרהסיא לא דתניא היה
רבי ישמעאל אומר מנין
אומרם לו אדם
עבוד כבודת כוכבים ולא
תהרג שיהרג ואל יעבור
ת"ל וחי בהם ולא
שימות בהם יכול אפי'
בפרהסיא ת"ל ולא תחללו
את שם קדשי. ופיקוח
מה דתניא אין מתרפאין
הוא אפילו לחיי שעה
מן המינני כגון יעקב
איש כפר (סנניא)
שהיה מין. ומאי טעמא
לדמיון מטבא ומשום
הכי אסור לשאת ולתת
עמיהן. אמר רבי יוחנן כל
אם נראה דליל ס"א היה לך
וסם זה ע"ד לך.
ז"ל פ"י סנניא.

CONCLUSION

Based on what we have seen, there is room to **allow** and even **require** shooting down a hijacked plane to protect the people in the targeted building.

- Several *rishonim* (medieval halachic authorities) accept Rabbi Yochanan's view that if townspeople are threatened by an enemy, they **should** hand over a wanted person, if it means that the rest of the town will be spared from death. Shooting down the plane would be another application of this ruling.
- Even Reish Lakish would likely allow shooting down the plane, since shooting down the plane **does not involve the issue of actively assisting an enemy**.
- The rationale of "**Mai Chazis**" (Who said your blood is redder than his?) is difficult to apply to the question of shooting down a hijacked plane, since **it may not be a rule based in logic**. If anything, "Mai Chazis" may be used to mandate killing the few passengers who would die in any case, in order to rescue the many civilians down below.

DISCLAIMER:

The views and opinions presented in this sourcesheet should not be taken as *halachah l'maaseh*. Before applying these halachos to real-life situations, one must consult with a competent halachic authority.